

- 2) да бъде предоставена на чуждестранните студенти извънредна възможност за обжалване при условията на изключителна спешност, когато те са доказали, че са положили цялата дължима грижа и че спазването на необходимите срокове за провеждане на производство по общия ред (за спиране на изпълнението/отмяна) би могло да попречи на съответния учебен процес, като в рамките на това обжалване да могат едновременно със спирането на изпълнението да поискат постановяването на други временни мерки, за да се гарантира закрепеното в член 5, параграф 3 от Директива (ЕС) 2016/801 ефективно право да се получи разрешение, когато всички общи и специални условия за прием са изпълнени?

При отрицателен отговор на този въпрос, трябва ли да се отговори отрицателно и когато липсата на решение в кратък срок създава опасност засегнатото лице да пропусне безвъзвратно една учебна година?

- 3) правното средство за защита срещу решение, с което се отказва издаването на виза, да позволява на съда да замени преценката на административния орган със своя и да измени решението на този орган, или е достатъчен контрол за законосъобразност, който дава възможност на съда да санкционира незаконосъобразност, по-специално явна грешка в преценката, като спре изпълнението или отмени решението на административния орган?

(¹) Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с действително име на никоя от страните в производството.

**Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 10 май 2023 г. —
AJ/Bank BPH S.A.**

(Дело C-301/23, Bank BPH)

(2023/C 296/20)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищец: AJ

Ответник: Bank BPH S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО (¹) на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че не допускат тълкуване от съдилищата на национална правна уредба, съгласно което потребителят не може да сезира по надлежния ред съда с иск да се установи, че сключен от него договор съдържа клаузи, които не го обвързват, или че договорът е недействителен в своята цялост?
- 2) Трябва ли член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че изискването договорните условия да бъдат съставени на ясен и разбираем език е изпълнено по отношение на договор за кредит, обвързан с обменния курс на чуждестранна валута, когато банката е предоставила на кредитополучателя:
- историческа графика за обменния курс на тази чуждестранна валута спрямо националната валута, която показва, че той се е променил с няколко десетки процента за няколко години,
 - симулация, показваща как влияе увеличаването на курса на чуждестранната валута с няколко десетки процента върху размера на вноските по кредита?
- 3) Трябва ли член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкуват в смисъл, че изискването договорните клаузи да бъдат съставени на ясен и разбираем език следва да се преценява от гледна точка на средния потребител, или следва да се вземат предвид индивидуалното положение и характеристиките на потребителя към момента на сключване на договора, включително по-специално неговите знания, образование и опит?

- 4) Трябва ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че договорна клауза, предвиждаща, че прилаганият от дадена банка марж е средноаритметичната стойност на маржа, прилаган от няколко други конкретно посочени търговски банки, противоречи на изискванията за добросъвестност и води до значителна неравнопоставеност между произтичащите от договора права и задължения на страните в ущърб на потребителя?
- 5) Трябва ли член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че не допускат тълкуване от съдилищата на национална правна уредба, съгласно което националният съд може да приеме, че потребителят не се обвързва само с неравноправен елемент от договорна клауза (предвиждащ изменение на средния обменен курс на Националната банка на Полша с марж от спреда), който не представлява отделно договорно задължение, а е обвързан с останалата част от тази договорна клауза?
- 6) Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че задължението на националният съд да информира потребителя за правните последици, които може да породи обявяването на недействителността на договора, се разпростира само върху произтичащи от недействителността на договора искове за връщане на даденото или върху всички хипотетични правни последици (дори ако са съмнителни, спорни или малко вероятни), които могат да възникнат от недействителността на договора?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273

**Преюдициално запитване от Landgericht Duisburg (Германия), постъпило на 17 май 2023 г. —
YV/Mercedes-Benz Group AG**

(Дело C-308/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Duisburg

Страни в главното производство

Ищец: YV

Ответник: Mercedes-Benz Group AG

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли устройство в превозно средство — реагиращо на температурата, скоростта на превозното средство, честотата на въртене на двигателя, предавката от предавателната кутия, разреждането в колектора или всеки друг параметър, целящ да модулира, в зависимост от отчетените данни от това устройство, параметрите на горивния процес в двигателя — да намали ефективността на системата за регулиране (контрол) на емисиите по смисъла на член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 (¹) и следователно да представлява измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 3, точка 10 от Регламент № 715/2007 дори когато, макар че в резултат на модулирането на параметрите на горивния процес, произтичащо въз основа на отчетените чрез устройството данни, се увеличават емисиите на дадено вредно вещество, например азотните оксиди, същевременно все пак се намаляват емисиите на едно или повече други вредни вещества като прахови частици, въглеродороди, въглероден оксид и/или въглероден диоксид?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: при какви условия разглежданото в този случай устройството представлява измервателно-коригиращо устройство?